
ԼԵԶՎԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՆՁԻ ՀԱՏՎԱՆԻՇ ՑՈՒՅՑ ՏՎՈՂ ԴԱՐՁՎԱԾԱՅԻՆ ՄԻԱՎՈՐՆԵՐԻ ՈՃԱԿԱՆ ԵՎ ԱՐՏԱՀԱՅՏՉԱԿԱՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ ՀԱՅԵՐԵՆՈՒՄ, ՌՈՒՍԵՐԵՆՈՒՄ ԵՎ ԱՆԳԼԵՐԵՆՈՒՄ

ՄԱՐԻԱՆԱ ԲԱԴԱԴՅԱՆ

Պատկերավորությունը խոսքի կարևորագույն և հիմնական արժանիքներից է և գործառական ոչ բոլոր ոճերին է բնորոշ: Խոսքի պատկերավորությունը հիմնականում ստեղծվում է համապատասխան լեզվաոճական միջոցներով ու հնարանքներով, որոնց գործառությամբ հնարավոր է դառնում պատկերվող իրողությունն ու երևույթները ներկայացնել ավելի գունեղ, տպավորիչ, պատկերավոր, հուզական ու արտահայտիչ: Լեզվի պատկերավորման միջոցները բաժանվում են երկու խմբի՝ այլաբանություն և շարահյուսական բանադարձումներ:

Այլաբանությունը՝ որպես լեզվի պատկերավորման միջոց, ունի բառային դրսևորում և հենվում է բառերի փոխաբերական իմաստի վրա, այն հիմնականում գործ է ածվում գեղարվեստական, հրապարակախոսական և առօրյա – խոսակցական ոճերում և ապահովում է ոչ միայն խոսքի պատկերավորությունն ու արտահայտչականությունը, այլև նրա ներգործման, գեղագիտական գործառույթը, իսկ բանադարձումներն ավելի շատ հենվում են շարահյուսական տարբեր կառույցների վրա: Այլաբանությունը հաճախ անվանում են նաև փոխակերպություն, քանի որ այլաբանության ժամանակ փոխակերպվում է բառի կամ բառակապակցության իմաստը¹: Նկատելի է, որ դարձվածքների կազմավորման գործում մեծ դեր են խաղում ոճական և արտահայտչական մի շարք միջոցներ՝ **փոխաբերությունը, փոխանունությունը, համեմատությունը, չափազանցությունը, շրջասությունը, խորհրդանշանը (սիմվոլ)** և այլն:

Ուսումնասիրվող երեք լեզուներում էլ **փոխաբերությամբ** ավելի շատ դարձվածքներ են կազմվում: Ժողովուրդն ավելի խորիմաստ ու պատկերավոր է դարձնում իր խոսքը՝ հիմնվելով զանազան զուգորդությունների, նմանու-

¹ **Եգեկյան Լ.**, Հայոց լեզվի ոճագիտություն, Երևան, 2003, էջ 332-334:

թյունների վրա: Դրանցից հիմնականներն են զգայարանների միջոցով ստացվող տպավորությունները, ժողովրդի դիտարկումներն ու կենսափորձը, պատրաստի կայուն գործածություն ունեցող համեմատությունները, որոնք կրճատվելով դարձել են փոխաբերություններ: Օրինակ՝ **Լույսի կտոր** - Չքնաղ: **Կրկիպ լորի** - Ժլատ: **Կաթ թափած կապու**- Շվար, մոլոր մարդ: **Սիրտը բարակ** - Դյուրագգաց, նուրբ: **Փափուկ սիրտ** - Շուտ ազդվող, նրբագաց, զգացմունքային: **Քնքուշ սիրտ** - Փափուկ, մեղմ հոգի, անձ: **Красная девица** - **Գեղեցիկ աղջիկ**: **A honey tongue, a heart of gall** (բառացի՝ լեզուն մեղր, սիրտը՝ սառույց / քար) (ասույթ) - Խոսքը ջերմ է, բայց ինքն անգութ է, քարսիրտ: **A wooden head** /բառացի՝ փայտե գլուխ/ - Բույթ, անհասկացող մարդ: **A nose of wax** (բառացի՝ մոմե քիթ) - Կամազուրկ մարդ, հեշտությամբ այլ ազդեցության ենթարկվող: **Black heart** (բառացի՝ սև սիրտ) - Չարագործ, սրիկա: **Cabbage head** /բառացի՝ կաղամբի գլուխ / - Հիմար: **Soft / Touched / Weak in the head** /բառացի՝ փափուկ / դիպած / թույլ գլխով/ - Հիմար, անխելք:

Փոխաբերություններ կազմելու միջոցները խիստ բազմաթիվ ու բազմատեսակ են, ուստի հնարավոր չէ դրանք խմբավորել մեկ անվան տակ: Երբեմն փոխաբերության հիմք ծառայող առարկան կամ երևույթը գոյություն չունի իրականության մեջ: Այդ պարագայում ժողովուրդը նմանեցումներ ու համեմատություններ է կատարում՝ գործի դնելով իր երևակայությունը: Առաջին դեպքում ժողովուրդը հիմնվում է իր զգայական դիտարկումների վրա և կատարում բնախոսական մեկնաբանություններ, երկրորդում՝ նախապես գիտենալով երևույթն ու դրա մեկնաբանությունը, լեզվական ընդհանրացում է կատարում և երևույթի ֆիզիոլոգիական նշանակության ըմբռնումից հասնում դրա բարոյական նշանակության ըմբռնմանը²: Երևակայության միջոցով կազմված փոխաբերություն-դարձվածքները մեծ թիվ են կազմում: Դրանք գեղեցիկ ու տպավորիչ լեզվական միավորներ են, որ չեն խամրում կամ հնանում, ինչպես՝ **Ծակ բերան** - Գաղտնիքը չպահող, բացբերան, բամբասասեր (մարդ):

Կողը հասր - Սաստիկ համառ. անկիրթ և համառ: **Սալախայի հեք ծնված** - Շատ տգեղ:

Քարի կոկոն - Ժլատ, կծծի: **Օգոստոսի աղվես** - Խիստ նիհար: **Золотое сердце** - Բարի, սիրող, ազնիվ: **Ոսկի սիրտ** = **A heart of gold** **A heart of gold** (բառացի՝ ոսկի սիրտ) - Մեծահոգի, ոսկի սիրտ ունեցող = **Ոսկի սիրտ** =

² Գևորգյան Ե., Հայերենի դարձվածքները, Երևան, 1969, էջ 48:

Золотое сердце , **A heart of stone** (բառացի՝ քարե սիրտ) = **Stony hearted** - Քարսիրտ, անխիղճ, անզուգ անձ = **Քար սիրտ**:

Փոխաբերական դարձվածքները ոչ միայն նպաստում են խոսքի պատկերավորությանն ու արտահայտչականությանը՝ այն դարձնելով ավելի տպավորիչ, այլև բացահայտում են մարդկային բնավորության տարբեր գծեր, իրավիճակներ, գործողության տարբեր հանգամանքներ: Երեք լեզուներում փոխաբերական վերափոխման առանձնահատկություններն ուսումնասիրելով՝ նկատում ենք, որ փոխաբերության ոճական հնարով կազմված դարձվածքներն ունեն իրենց համարժեքները դիտարկվող մեկ կամ երկու լեզուներում, ինչպես, օրինակ՝ **Ոսկի սիրտ- Золотое сердце — A heart of gold**:

Չափազանցումը ևս դարձվածքներ կազմելու տարածված միջոցներից է: Այն գործադրվում է որևէ երևույթ շեշտելու նպատակով: Չափազանցման հիմքում ընկած են որոշակի առարկայի, հատկանիշի կամ գործողության չափազանցումը, գույների խտացումը, որը հաճախ, պայմանավորված լինելով պատկերի ոչ իրական հատկանիշներով, առավել վառ և արտահայտիչ է դարձնում դարձվածային միավորը: Այս դարձվածքների բացատրության մեջ օգտագործվում են «շատ», «խիստ», «չափազանց», «սաստիկ» բառերը:

Օրինակ՝ **Ասեղ մաշկել- Խիստ ժլատ լինել: Գլխին խելք մնալ** /հարց. և ժխտ.-ով/ – **Շատ զբաղված, ցրված, անուշադիր լինել: Երեսի գույնը գետին կաթել** – **Շատ առողջ լինել**:

Ձողի ծայրով վարդը քթին չհասնել (խսկց.)– Շատ հպարտ, ինքնահավան լինել: **Չոփ չտալ, որ աչքը կոխի (գռիկ.)** – Շատ ժլատ լինել: **Սաքառա պայրող** – Չափազանց ճարպիկ, հնարագետ: **Без царя в голове**– Շատ հիմար, անհեռատես: **Голова на плечах** – Շատ խելոք է: **Светлая голова** – 1. Շատ խելոք, մտածող, տրամաբանող, 2. Խելոք մարդ: **С царем в голове**– Շատ խելացի, հնարամիտ: **Ученая голова** – Շատ խելացի անձ, կարդացած, սովորած անձ:

Չափազանցումը լայնորեն օգտագործվում է գեղարվեստական գրականության մեջ, ինչպես նաև իրապարակախոսական, երգիծական ստեղծագործություններում: Դիտարկվող երեք լեզուներում չափազանցման ոճական հնարով բազմաթիվ դարձվածքներ են ձևավորվում: Դրանք գործածվում են որևէ երևույթ շեշտելու նպատակով: Սրանք պատկերավոր կապակցություններ են, որոնցում դարձվածքների պատկերավորությունը գումարվում է չափազանցման երևույթին՝ ստեղծելով շատ տպավորիչ պատկերներ: Բերենք մի շարք դարձվածքներ հայերենում, ռուսերենում և անգլերենում: Օրինակ՝ **Ձվի մեջ**

մազ փնորել - Խիստ բժախնդիր, ձևական լինել: **Մորթը դուրս փված աղվես** - Սաստիկ նիհար: **Сему пядей во лбу** (ասացվ.) - Խելքի ծով, շատ խելացի: **Ни кожу, ни рожу** (գոհկ., ժղվրդ.) - Շատ տգեղ է: **Not to be worth sb's little finger** (բառացի՝ չարժենալ մեկի ճկույթը)- Խիստ անարժան լինել:

Շատ քիչ դեպքեր կան, երբ գործածվում է լիտոտան: Սա ևս չափազանցում է՝ միայն հակառակ ծայրահեղությամբ. կատարվում է առարկայի կամ նրա հատկանիշի նվազեցում, փոքրացում: Հայերենում նվազասույթ ոճական դարձույթը դարձվածքներում հիմնականում կազմվում է **մի** թվականով և մարմնի մաս անվանող որևէ գոյականով: Օրինակ՝ **Մի մալ** – **Շալ փոքր**: **Մի թիզ** – **Շալ փոքր**: **Короче воробьиного носа** – **Շալ փոքր**: **Короче птичьего носа** – **Շալ փոքր**: **От горшка два вершка** – **Շալ փոքր**: **С ноготок** – **Շալ փոքր**: **Knee high to a duck (to a grasshopper, to a mosquito)** (բառացի՝ բադի/մորեխի, մոծակի ծնկի բարձրության) – **Շալ փոքր**:

Շրջասությունը տարածված ոճական միջոցներից մեկն է, որի դեպքում հասկացությունն անվանապես կոչելու փոխարեն հիշվում են նրա բնորոշ հատկանիշներն ու կողմերը: Արտահայտչական նպատակներով լեզուն հաճախ է դիմում շրջասությունների: Երբեմն երևույթների անուղղակի անվանումը շատ ավելի ներգործուն տպավորություն է ունենում, քան ճիշտ ձևերը, և հետևաբար՝ դրանք ավելի լայնորեն են կիրառվում լեզուներում: Մյուս կողմից՝ շրջասությունն օգտագործվում է՝ տպավորությունը մեղմելու, բառի արտահայտած վիրավորական տպավորությունը նվազեցնելու համար: Շրջասությունների են դիմում նաև երկյուղից, նախապաշարմունքից կամ ուրիշներից իրենց իմացածը թաքցնելու նպատակով: Շրջասությոները լինում են երկու տեսակ՝ նկարագրական և այլաբանական: Գերակշիռ թիվ են կազմում նկարագրական շրջասությունները, որ յուրատեսակ, վառ պատկեր ստեղծելու հզոր ներուժ ունեն: Երեք լեզուներում էլ գերակշռում են շրջասույթ հնարի վրա կառուցված գոյականական, ածականական և մակբայական դարձվածային միավորները: Այս շարքում կարելի է դասել այն դարձվածային միավորները, որոնք նկարագրում են վիճակ, որակ, հատկանիշներ՝ ըստ նրանց որոշակի արտահայտությունների: Օրինակ՝ **Առյուծի սիրտ** – Քաջ: **Գլուխը հաստ** – Չհասկացող, չգիտող: **Կաշի ու ոսկոր** – Նիհար: **Ձեռքը գրպանից խոռվ** – Ժլատ: Այլաբանական շրջասությունները փոխաբերական իմաստ ունեն: Օրինակ՝ **Թաթ ու կրունկ** – Հարբած: **Նապաստակի սիրտ** – Վախկոտ: **Тыг на ухо** – Վատ լսող: **A hare's heart** (բառացի՝ նապաստակի սիրտ) – Փոքրոգի: **Dead above the ears (Am.**

Dead from the neck up) (բառացի՝ մինչև ականջները խուլ) – Բթամիտ: **Dance barefoot** (**Շեքսպ.**) (բառացի՝ պարել ոտաբոբիկ) – Պառաված օրիորդ:

Փոխանունությունը բավականին շատ հանդիպող ոճական հնարքներից է: Դարձվածքներում հանդիպում ենք փոխանունության շատ դեպքեր, որոնցից են՝ սերում, պարունակողի և պարունակյալի հարաբերություն, մասի ու ամբողջի հարաբերություն: Փոխանունությունը հատկապես տարածված է մարմնի անդամների անուններով կազմված դարձվածքներում: Մարմնի անդամի անունը կարող է փոխարինել ոչ միայն «մարդուն», այլև իր իսկ դերի կամ տվյալ անդամին վերագրված զգացմունքների ամբողջությունը:

Ջ. Լեյքոֆֆի և Մ. Ջոնսոնի³ ըմբռնմամբ հասկացական փոխաբերության մի տեսակ է հասկացական փոխանունությունը: Ի տարբերություն փոխաբերության, որն իմաստային մեկ ոլորտը ներկայացնում է մեկ այլ ոլորտի կարգերի միջոցով, փոխանունությունն իմաստային միավորը ներկայացնում է դրա մի մասի կամ նրա հետ առնչվող այլ միավորների կարգերով: Փոխանունության միջոցով ճշտվում են հոգեբնախոսական հատկանիշները, ապրումային և հաղորդակցական առանձնահատկությունները: Օրինակ՝ **Աստծո երեսից թափած** - Անամոթ, անպատիվ: **Լեդի ունենալ** - Քաջ լինել: **Քիթը մեծ** - Գոռոզ, մեծամիտ: **Քիթը բարձր** - Բարձրամիտ: **Правая рука** - Աջ ձեռք, առաջին օգնականը, գլխավոր, վստահված անձը: **Медный лоб** - Անմտորեն համառ, բուր, սահմանափակ մարդ: **A cool head** (բառացի՝ սառը գլուխ) - 1. Պաղարյուն, սառնարյուն, հանգիստ: 2. Պաղարյունություն, սառնարյունություն, հանգստություն: **Green head** (բառացի՝ կանաչ գլուխ) - Անփորձ մարդ: **White hands** (բառացի՝ սպիտակ ձեռքեր) - Ոչինչ չանող մարդ: Փոխանունությունը, որը լայնորեն գործածվում է լեզվի խոսակցական, գեղարվեստական և հրապարակախոսական ոճերում, կարող է արտահայտել բազմապիսի հարաբերություններ, հետևաբար և խոսքում տարբեր դրսևորումներ ունենալ: Տարբեր լեզուներում, այդ թվում՝ հայերենում, ռուսերենում և անգլերենում տարածված երևույթ է զգայությունների անվանումների փոխարեն զգայարանների անվանումների օգտագործումը, ինչպես օրինակ՝ **գլուխը**՝ խեղճին ու դատողությանը, **լեզուն**, ինչպես և **բերանը**՝ խոսքին, **սիրտը**՝ փորին ու ստամոքսին, իսկ **փորը**՝ սրտին, **քիթը**՝ հոտառությանը, **ականջը**՝ լսողությանը և այլն: Ժողովուրդը նախընտրում է վերջիններս, քանի որ այս կերպ զգայությունն ավելի է շեշտ-

³ **Лакофф Дж., Джонсон М.** Метафоры, которыми мы живем. Теория метафоры. М., Прогресс, 1990, с.376-377.

վում, խոսքը դառնում է ավելի պարզ ու մատչելի: Օրինակ՝ **Ականջից թեթև** - Շուտ լսող, հասկացող: **Ականջը ծանր** - Դժվարությամբ լսող, կիսախուլ: **Առյուծի սիրտ ունենալ** - Քաջ, խիզախ լինել: **Ուրքը թեթև** - Արագաշարժ: **Дурья голова** - Հիմար մարդ: **A hard heart** (բառացի՝ կարծր՝ պինդ սիրտ) - Դաժան, քարսիրտ անձ: **A thick - headed thing** (բառացի՝ հաստագլուխ իր) - Անհասկացող, բույթ անձ: **Have a good / kind heart** (բառացի՝ լավ / բարի սիրտ ունենալ) - Բարի, մեծահոգի լինել:

Համեմատության ոճական հնարով կազմված դարձվածքները նույնպես բավականին տարածված են, հատկապես անգլերենում: Հայերենում համեմատությունը սովորաբար իրականացվում է **պես, նման, ինչպես, որպես, իբրև** կապող բառերով, ռուսերենում՝ **как**, իսկ անգլերենում՝ **as ... as, like, as like, such as, as if, as though, seem** և այլ կապերի ու կապող բառերի միջոցով: Հայերենում քիչ են համեմատական դարձվածային միավորները, իսկ անգլերենում դրանք բավականին մեծ թիվ են կազմում: Օրինակ՝ **Սև ուրբաթի պես** - Տխուր, անտրամադիր **Черный как сажа** - Շատ սև: **Черный как угольки** - Ածխի պես սև աչքերի մասին: **As black as a cherry** (բառացի՝ կեռասի պես սև) - Կեռասի պես կարմիր: **As black as night** (բառացի՝ գիշերվա պես սև) - Տխուր, անհույս: **Be thin like a tooth drawer** (բառացի՝ նիհար, ինչպես ատամի ունեյին) - Շատ նիհար, տանձի պոչ: **Like a chicken with its head cut off** (բառացի՝ ինչպես հավը՝ կտրած գլխով), - Անգոր, ուժը կորցրած:

Ածականական համեմատություններն արտացոլում են մարդկանց ամենաբազմազան հատկանիշները: Օրինակ՝ **Քիթը կալած հարս նմանել** (բրբ.), - Պարկեշտ, ամաչկոտ լինել: **Как без рук** - 1. Լրիվ անօգնական: 2. Անկարող, անճարակ: **As crooked as a dog's hind leg** (բառացի՝ այնքան ծուռ, որքան շան հետևի ոտքը), - Անազնիվ, ոչ օրինավոր:

Խորհրդանշանը (սիմվոլ) հաճախ հենվում է բառերի փոխաբերական իմաստների վրա և կառուցվում երկու երևույթների նմանության հիման վրա: Անձի հատկանիշ արտահայտող դարձվածային միավորներում խորհրդանշական իմաստ են ստացել կենդանիների գործողությունների, գույների, բույսերի անվանումները:

Սեփական մարմնի և հոգու նկարագրության համար մարդը մշտապես ընդհանրության եզրեր է փնտրել իրեն շրջապատող բնության ամենատարբեր երևույթների, կենդանիների, առարկաների հետ: Օրինակ՝ երեք լեզուներում էլ տխրության, չարության խորհրդանիշ է սևը: **Սև հոգի** - Չար, դաժան: = **Черная душа**: **Սև սիրտ**: = **Черное сердце** = **Black heart** - Չարագործ, սրիկա:

Դարձվածային ոճագիտությունը ժամանակակից լեզվագիտության և դարձվածաբանության զարգացող ուղղություններից է: Այս գիտության հիմքը դրվել է Շ. Բալլի⁴, Վ.Վ. Վինոգրադովի⁵, Ա.Ի. Եֆիմովի⁶, Ա. Վ. Կունինի⁷ և շատ այլ լեզվաբանների աշխատություններում: Հայերենագիտության մեջ դարձվածային ոճաբանության խնդիրներին անդրադարձել են Ա. Մուրվալյանը⁸, Ա. Սուքիասյանը, Խ. Բադիկյանը, Լ. Եզեկյանը⁹, Պ. Բեդիրյանը և ուրիշներ: Դարձվածքները լեզվի պատկերավորման միջոցներ են, խոսքին հաղորդում են պատկերավորություն, հուզական երանգավորում, միաժամանակ նպաստում խոսքի սեղմությանն ու հակիրճությանը:

Պատկերավորությունը խոսքի կարևորագույն և հիմնական արժանիքներից է և բնորոշ է գործառական բոլոր ոճերին: Կան լեզվի կիրառության ոլորտներ, որոնցում պատկերավորությունը, արտահայտչականությունն առաջնային են, և տվյալ գործառական ոճը հենվում է լեզվի այդ հատկանիշների վրա: Խոսքի պատկերավորությունը հիմնականում ստեղծվում է համապատասխան լեզվաոճական միջոցներով և հնարքներով, որոնց գործածությամբ հնարավոր է դառնում պատկերվող իրողությունն ու երևույթները ներկայացնել ավելի գունեղ, տպավորիչ, պատկերավոր, հուզական ու արտահայտիչ:

Այսպիսով, կարելի է եզրակացնել հետևյալը. դիտարկվող երեք լեզուներում (հայերեն, ռուսերեն, անգլերեն) ամենամեծ թվով դարձվածքներ են ձևավորվում փոխաբերության և փոխանունության ոճական հնարներով, ինչը չի կարելի ասել ոճական այլ հնարների մասին: Համեմատություն դարձվածքները ամենաշատը հանդիպում ենք անգլերենում, իսկ հայերենում և ռուսերենում դրանք շատ ավելի քիչ են հանդիպում:

ԱՄՓՈՓՈՒՄ

Հոդվածում ուսումնասիրվել են անձի հատկանիշ ցույց տվող դարձվածային միավորների ոճական և արտահայտչական միջոցները

⁴ Балли Ш. Французская стилистика. М., 1961, 60 с.

⁵ Виноградов В. В. О языке художественного произведения., М., 1958, 360 с.

⁶ Ефимов А. И. Стилистика художественной речи. М., 1983, 223 с.

⁷ Кунин А. В. Основы понятия фразеологической стилистики. Проблемы лингвостилистики. М., 1969, 110 с.

⁸ Մուրվալյան Ա., Հայոց լեզվի դարձվածաբանությունը և բայակազմությունը, Երևան, 1959, էջ 63-68:

⁹ Եզեկյան Լ., Հայոց լեզվի ոճագիտություն, Երևան, 2000, էջ 181-359:

հայերենում, ռուսերենում և անգլերենում: Խոսքի պատկերավորությունը հիմնականում ստեղծվում է համապատասխան լեզվաոճական միջոցներով ու հնարանքներով, որոնց գործառությամբ հնարավոր է դառնում պատկերվող իրողությունն ու երևույթները ներկայացնել ավելի գունեղ, տպավորիչ, հուզական ու արտահայտիչ: Դիտարկվող երեք լեզուներում դարձվածքները լեզվի պատկերավորման միջոցներ են, խոսքին հաղորդում են հուզական երանգավորում, միաժամանակ նպաստում խոսքի սեղմությանն ու հակիրճությանը:

Բանալի բաներ– դարձվածային միավոր, լեզվաոճական միջոցներ, գունեղ, հուզական, արտահայտիչ:

ЭКСПРЕССИВНО-СТИЛИСТИЧЕСКИЕ СВОЙСТВА ФРАЗЕОЛОГИЗМОВ, ХАРАКТЕРИЗУЮЩИХ КАЧЕСТВА ЧЕЛОВЕКА В АРМЯНСКОМ, РУССКОМ И АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКАХ

МАРИАНА БАДАДЯН

В статье исследованы экспрессивно-стилистические свойства фразеологизмов, характеризующих качества человека в армянском, русском и английском языках. Выразительность речи преимущественно передается посредством соответствующих лингвистических средств, которые делают ее более красочной, зрелищной, эмоциональной и выразительной. В рассматриваемых трех языках фразеологизмы эмоционально окрашивают речь и в то же время способствуют ее краткости и лаконичности.

Ключевые слова – фразеологические единицы, лингвистические средства, красочный, эмоциональный, выразительный.

THE STYLISTIC AND EXPRESSIVE MEANS OF PHRASEOLOGICAL UNITS INDICATING CHARACTER QUALITIES IN ARMENIAN, RUSSIAN AND ENGLISH

MARIANA BADADYAN

This article considers the stylistic and expressive means of phraseological units indicating character qualities in Armenian, Russian and English. A vivid

communication speech through language is possible by employing linguistic features, which make the presented image more colorful, impressive, emotional and expressive. The phraseological of all the three languages, are language tools that help render speech emotional, and at the same consice and laconic.

Key words – phraseological unit, linguistic means, colorful, emotional, expressive.